

Tác giả đã nhận giấy đăng ký bản quyền năm 2005. Cô tên thật là Trần Thị Ngọc Trâm, sinh năm 1965 tại Saigon, thành viên gia đình H.O. Công việc đang làm: nhân viên xã hội tại Salem Oregon. Bài viết gốc có tựa đề: "Lỡ y Chàng Mũi" - "Ngỡ ngàng Mũi Xài Tiễn." Sau đây là bài viết mới nhất.

Ông hỏi tôi làm vợ của ông. Tôi hỏi quen nhau chưa bao lâu ông hỏi làm vợ là làm làm sao. Tiếng Anh ông còn chưa hiểu hết tôi, hiểu lầm hoài. Thậm chí tôi có bằng chứng hình thức tại Mũi nói ông còn không hiểu thì thôi hỏi ông mua gì khi hỏi tôi làm vợ. Ông bảo ông hiểu tôi đã nói đi u đó. Tôi tên công tiếp, thực phẩm Việt nam ông không ăn, ông sợ đau hay sao. Ông mong tôi nấu món Mũi cho ông ăn, ông quên đi. Ông có lỡ y vợ Mũi ông cũng phải ăn đi u, lỡ y vợ Việt nam ăn cơm, ăn phở, ăn bún, ăn chả giò, ngon thay mà ông chê là chê làm sao.

Tiếng Việt ông không hiểu, tuy vậy ông nghe chửi chửi bới như cha mẹ, cô, chú thôi ông cũng không hiểu. Vì a ngớ ngẩn Việt tôi có trên có dưới, không thể hiểu you and me, tôi không phê bình gì cả chỉ thấy khác nhau thì phải hiểu, ông nghĩ ông chửi nguyền chửi làm gì mà lỡ y tôi đi u c sao.

Ông nói suốt năm ông chưa ăn Chinese food hai lần. Vì a Tàu chửi Việt đâu ông kể tôi nghe chi. Bởi ông nghĩ tôi ham chửi nguyền làm sao mà chửi hỏi là tôi lỡ y trong khi ông không hề tôn trọng tôi đi u đi u thì thôi ăn của tôi. Salonpas tôi mua ông không dám dán. Vì a, còn trong giầy bóng mà ông còn ngớ ngẩn bằng chứng hay bằng cháy da thì tôi phải hiểu. Đi u óc ông đi đâu đi hỏi tôi làm vợ khi ông tự chửi đi u là bao nhiêu thì nhảm nhí vậy.

Khi tên công mặt hỏi và đi u đi u nhảm nhí, ngớ ngẩn đàn ông trước mặt tôi vẫn cứ hiểu hiểu và nói chửi mắng câu "tôi vẫn mua chửi bà làm vợ". Tôi thua, bỏ vào nhà, nói với mình câu cho ông hiểu hiểu "I don't care, you live your life, I live mine".

Tôi nói xong đi vào, tôi cũng nghĩ ngày mai chửi cửi gì gặp ông ta chửi, không bằng cuộc. Phải chi

ông ta có chút tở trở ng cho nờ n văn hóa và nguờ n gờ c tôi sinh ra, dù có phờ i hờ c nờ u thờ c ăn Mũi cho ông tôi sờ làm và làm vờ i tở t cở tở m lòng cở a mình nhờ tở m lòng ông dành cho tôi.
" Có lờ hờ n thích gờ n mây " tôi mờ tròn mỏ t thanh minh " trờ i, trờ i, chờ chờ chờ a có gì hờ t chờ , chờ là giúp đờ nhau khi đau m, lờ ch sờ cho phờ i phép còn chờ a xong ". Tôi nghe đờ n nhiờ u ngờ i Mũi thích gờ n gờ i cở thờ y ai hờ p nhận là xong nhờ ng đờ u đó đâu thành vờ n đờ khi đã là vờ chờ ng, còn đàng này, đờ u đó khoan bàn tở i đã. Có nhờ ng ngờ i khi nói tôi có cở m giác nhờ ngờ i ta không biờ t ngờ i ta nói gì, còn vờ i ông thì không, tôi không hình dung đờ c ông hiờ u hờ t ông nói gì không.

Ông chờ thờ y tôi bờ n rờ n vờ i con cái, hai đờ a nhà tôi lúc nào cũng vui vờ , hờ i tở i đầu thờ y lên đại khi hờ c vờ , hờ c hành tở n tở i thì ông chờ c tôi phờ i là bà mờ chu đáo lờ m. Ông đâu có biờ t có nhờ ng tở i tôi không kờ p và vào miờ ng miờ ng cở m vì đã tở i giờ đi tham gia nhờ ng hoỏ t đờ ng cở a trờ ng hai con hờ c. Có nhờ ng đờ m nờ a khuya chờ a ngờ vì đờ n đờ p và chuờ n bờ cho nhờ ng hoỏ t đờ ng cuờ i tuờ n mà sờ đi đâu đó chờ không đờ c ở nhà nghờ ngờ i và làm nhờ ng công viờ c nhà nhờ các tuờ n khác.

Ba mỏ con tôi đi đâu có nhau đã quen, tôi tha hai đờ a đi tở t cở nhờ ng nờ i tôi yêu thích shopping, hiờ u sách, và nhờ ng cở a hiờ u bán các tở ng Phỏ t bờ ng đá. Hai đờ a chờ y rong hay rờ rỏ t đờ u i nhau, còn tôi thì bờ thu hút vào sách hay ngờ m nghĩa các tở ng và tìm ra nhờ ng đờ m lờ lờng mà tôi chờ a tở ng nhìn thờ y trong các tở ng khác tôi đã nhìn qua. Không hiờ u sao tôi rờ t thích mua tở ng và tở ng tở ng cho nhờ ng ngờ i tôi yêu thích .

Tôi mua tở ng thờ n tài tở ng ông. Ông hờ i vờ n " sao bà tở ng tôi tở ng này". Tôi giờ i thích " ông tở ng này có nờ cở i đờ mỏ n, ông ta lờ i có tở n, không phờ i ông mong mỏ i hai đờ u đó khi đờ i sờ ng ông chờ có mỏ t mình hay sao " . Ông chờ cở i bí hiờ m, bờ o tôi đờ xuờ ng coi nhờ đã nhờ n. Ông kờ tôi nghe cuờ c đờ i ông rờ t buờ n, ông đã sờ ng mỏ t mình hai mỏ i năm nay và không muờ n thay đờ i gì hờ t.

Vì muờ n đờ ng viên ông, tôi cũng kờ cuờ c đờ i cở a tôi cho ông nghe, tở lúc nhờ p cở làm con ngờ i không nhà, không cở a. Đờ m tở i đi hờ c vờ ngờ luôn vì mỏ t quá, bờ ng đỏi không còn thiờ t ăn mà còn tở n tở i tở i bây giờ và đờng có đờ i sờ ng cở a riêng mình. Ông cũng đã tở ng có nhờ ng thánng ngày mỏ t mình tở làm nên tở t cở nhờ vờ y vì ai muờ n vờ n lên mà chờ ng phờ i qua nhờ ng rờn luyờ n nhờ thờ đâu trong cuờ c đờ i. Rờ i tở nhờ ng san xỏ trong tởnh cách con ngờ i, ông nghĩ tôi hiờ u ông. Đờ u đó cũng đứng, tôi có thờ hiờ u tở t cở vì thờ c tở tôi làm cho bờ xã hờ i Mũi 17 năm, tôi nhìn thờ y nhiờ u và va chờ m đờ đờ có thờ hình dung ra tở t cở nhờ ng mỏ nh đờ i có thờ trên đờ t nờ c nhiờ u cở hờ i này mà cũng lờ m bi kờ ch này.

Ngờ i Mũi nhiờ u lúc cũng sang, có lúc hờ cũng tở t kiờ m. Ông thờ y nhà tôi có nhờ ng thờ cũng ít xài rỏ t hay chờ c tôi giàu có. Tôi báo ông biờ t tở t cở đờ u đờ i hờ giá mỏ i mua thì giàu gì mà giàu. Tôi còn kờ ông nghe nhờ ng lờ n trong đờ i đau khờ và xui xỏ o quá tôi mua hỏ t vỏ t lờ n vờ ăn xỏ xui. Ông chờ c tôi liờ n cho ông ăn vờ i. Nhờ ng khi tôi đờ a, ông không dám rờ vô mỏ t hỏ t chờ đờ ng nói tở ng thờ . Ông không lờ y làm ngờ c nhiên vờ món ăn đó nhiờ u lờ m nhờ ng không dám vờ nó vào đờ i sờ ng cở a mình.

Ông nói ông phờ c cái tởnh mỏ nh mỏ cở a tôi thì tôi chờ thanh minh tôi tở ng đờ i đờ n vờ i cái chỏ t mà thờ y mình còn sờ ng thì phờ i mỏ nh mỏ lên đờ sờ ng tở p thờ chờ đâu làm gì khác đờ c. Đứng chờ , có nhờ ng đờ u thay đờ i trong đờ i là bỏ t buờ c thì lờ nào ai kinh qua cuờ c đờ i này lờ i không nhờ n ra.

Cô đờ c không phờ i tở i tởnh ngờ i mà đôi khi tở i hoàn cở nh, ngờ i ta phờ i tở p quen vờ i cô đờ c đờ tránh bỏ t nhờ ng sóng gió trong đờ i mà tránh đờ c hay không mỏ i là đờ u đáng nói. Tôi nghĩ là né nhiờ u hờ n là tránh vì sóng gió có tở i vờ n phờ i tở i. Ông cô đờ c, ông nhìn tôi cũng cô đờ c. Ông tởnh nhờ sỏ cô đờ c mà hình thành nên mỏ i tình Viờ t Mũi giờ a tôi và ông nhờ đờ u bài tôi viờ t.

Mũi Tình Việt Mũi

Tác Giả: Vành Khuyên

Thứ Năm, 15 Tháng 10 Năm 2009 21:27

Có dũi nhũi thũi không? Nhiũi u khi ông bũi o ông ghen tũi vũi i tôi khi tôi còn có hai đũi a con. ũi tôi cũng không hiũi u sao ngũiũi i vũi duy nhũi tũi i không có con vũi i ông khi còn sũi ng chung mà đi có con vũi i ngũiũi i khác. Đó là nũi i đau ông đã vác lên vai suũi t hai chũi c năm nay.

Tôi tũi p bũi nhũi ng quá khũi đau buũi n, nhũi ng sai lũi m chũi làm tôi hiũi u ra thũi c chũi t cũi a đũi i sũi ng, làm tôi mũi nh lên chũi không làm tôi buũi n và yũi u đi nhũi ông. Tuy nhiên có nhũi ng lúc tinh thũi n tôi xuũi ng thũi p ông cũng chính là ngũiũi i đũi ng viên tôi hãy can đũi m và đũi i điũi n vũi i thũi c tũi thì tôi hiũi u ra con ngũiũi i ai cũng vũi y có lúc lên cũng có lúc xuũi ng, ai cũng cũi n có nhũi ng suy nghĩ tũi khũi ng đũi nh mình đũi tũi n tũi i nhũi tôi và ông vũi y mà.

Tôi quý ông vô chũi ng, nhũi quý đũi t nũi c Hoa Kũi đã dung dũiũi ng tôi và gia đình tũi năm 1990 tũi i nay, cho tôi và gia đình tôi nhiũi u cũi hũi i. Tôi luôn muũi n đũiũi c chũi ng mình vũi i ông cũng nhũi đũi t nũi c cũi a ông tôi là mũi t con ngũiũi i đúng nghĩa và rũi t xũi ng đáng nhũi n sũi dung dũiũi ng đó.

Tình ngũiũi i và lòng nhân đũi o cũi hai chúng tôi nhũi hai ngũiũi i lúng giũi ng đũi u có, tình vũi chũi ng, nghĩa phu thê lúc này không có nhũi ng ai biũi t đũiũi c vài năm sau nũi a có thũi ông và tôi lũi y nhau hay mãi mãi là hai ngũiũi i hàng xóm tũi t bũi ng cũi a nhau. Điũi u đó là đũi nh mũi nh nhũi ng không quan trũi ng vũi i tôi bũi ng cái biũi u tũiũi ng cũi a tôi trũiũi c ông tôi là dân Viũi t, dù cuũi c đũi i có thăng trũi m và khó khăn tũi i đâu, tôi luôn cũi gũi ng đũi ng vũi ng làm mũi t con ngũiũi i đúng nghĩa và đũi t nũi c ông vũi i tũi do và luũi t lũi hiũi n hành tũiũi ng đũi i hũi trũi thiũi t thũi c cho tôi làm đũiũi c điũi u đó không mũi y khó khăn.

Còn mũi i tình Viũi t Mũi, có hay không?

Hy vũi ng sũi là nũi i dung nhũi ng bài viũi t sau này.